

измѣниха коренно тракийската граница на България. За жалость проектътъ на князь Черкаски за границитѣ на България, който бѣше прилѣженъ и добросъвѣстенъ трудъ на една високо просвѣтена и компетентна комисиия, се забрави. Тепърва, когато генералъ Овсяный издаде въ 1906 година първия томъ на своето съчинение „Русское управление въ Болгаріи въ 1877—78—79 г. г.; въ което бѣ напечатана докладната записка на кн В. Черкаски, върху границитѣ на княжество България, се заговори наново за него. Възъ основа на тая докладна записка до руския воененъ министъръ въ Плосецъ и допълнителнитѣ бѣлѣжки на генералъ Овсяный написахъ въ „Свободно Мнѣние,“ год. II, № 48 (1914), стр. 667—669 статия „Князь Черкаски и границитѣ на България,“ а за атлаза на Димитъръ Ризовъ: България въ тѣхнитѣ исторически, етнографически и политически граници, Берлинъ, 1917, нанесохъ на карта проектиранитѣ отъ кн. Черкаски граници на княжество България (карта № 33, стр. 60).

Като не смѣтаме черковно-училищната връзка на тракийскитѣ българи съ българската екзархия въ Цариградъ, която бѣ прѣдставена по-подробно за първи пѣтъ отъ царигратския кореспондентъ на *Kölnische Zeitung* въ неговата книга *Machtbereich des bulgarischen Exarchats in der Türkei* (190), въ политическо отношение тракийскитѣ българи дойдоха въ тѣсна връзка съ своитѣ братя отъ княжеството и въ Македония, когато македонскитѣ революционенъ комитетъ се прѣвърна въ македоно-одрински и когато се подхвана обща революционна дѣйность за политическото освобождение на българитѣ въ Македония и Тракия. Тракийскитѣ бъл-